

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis
Expositio**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Quo jure inductum est hoc impedimentum? § 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

12. Respondi in hunc modum: Affinitas non resulat, nisi mediante Matrimonio, quod aliquo tempore extitit, concedo, quod nunc actu existat, nego. Unde nego consequiam. Cujus distinctionis ratio est, quia, ut diximus, adhuc de novo nati (Matrimonio scilicet amplius non existente) sunt consanguinei uxoris: ergo non possunt, non esse affines Mariti; Sacri enim Canones ad contrahendam Affinitatem nihil aliud requirunt, nisi consanguinitatem cum altero ex conjugibus, nec distinguunt, stante, vel non stante Matrimonio.

13. Confirmatur. Affinitas usque ad secundum gradū contracta ex copula fornicaria semper consurgit, ut vidimus; quamvis ibi non adsit, nec sit Matrimonium; Satis enim est, ut aliquo tempore adfuerit copula illa illicita. Ergo, & in casu nostro satis est, quod aliquo tempore adfuerit copula licita.

14. Et hinc dicitur ratio à priori. Nam Affinitas non oritur ex Matrimonio immediate, sed ex mixtione Corporum, etiam semel habita inter virum, & mulierem. Quamvis ergo per mortem disolvatur Matrimonium, non dissolvitur immediata radix affinitatis, qua est, copulam intercessisse inter virum & mulierem, ergo Affinitas, qua nasci ex tali radice debet, impedita non poterit.

§. II.

Quo iure induclum est hoc Impedimentum Affinitatis.

1. **Q**uamvis naturaliter consurgat attinencia consanguineorum alterius conjugis cum altero, quam Affinitatem appellamus, ea enim consurgit ex ipsa mixtione corporum, quo conjuges sunt una caro; tamen eam attinentiam esse impedimentum dirimus Matrimonium subsequens omnino inductum est ab Ecclesia, & idque propter convenientias supra in explicatione impedimenti ex consanguinitate indicatas, hic proportionaliter applicandas. Addita etiam est excommunicatio contra inceantes Matrimonium cum hoc impedimento, ut dicam cap. 17. §. 3.

b G. Hurt. 2. Hinc recte colligit Hurtadus, b duos d. 20. mat. Infideles, qui dictam affinitatem contraxerunt, post tempore Infidelitatis valido Ma-

trimonio conjungicūm affīnibus, quia Infideles non subjacent Ecclesiæ legibus. Cætera ad Infideles circa hoc pertinentia vide apud citatum Hurtadum.

§. III.

Affinitas superveniens Matrimonio.

1. **D**iximus, affinitatem dirimere Matrimonium subsequens; si autem ex supervenientia Matrimonio jam contracto, hic dicendum est. De cognatione spirituali superveniente dixi lib. 2. c. 4. §. 2. 2 n. 17.

2. Breviter. Si vir, vel uxor copulentur cum aliqua, vel aliquo ex consanguineis in primis, vel secundis gradu parentum sui conjugis, non dirimetur Matrimonium jam factum, sed impeditur, ne conjux à suo coniuge debitum conjugale petere licet posset. Si Titius v. g. vir Bertræ cognoscat turpiter Sororem, vel Matrem Bertræ, non poterit amplius petere debitum à Bertræ, nisi accedat legitima dispensatio ejus, qui dispensare potest, de quo infra e dicam: Ultra peccatum igitur incestus, c. Infra quod committit Titius, cognoscendo suam Tr. 2. c. f. affinem, incider ipso facto in prædictam pœnam. Hoc igitur impedimentum non oritur, si conjux cum suis propriis consanguineis incestum committat, sed solum, si committat cum consanguineis sui conjugis.

3. Ne autem hic duo confundas, quæ sunt satis diversa. Nam, si Titius v. g. vir Bertræ cognoscat turpiter aliquam Bertræ consanguineam in remotioribus gradibus, à primo, & secundo, hoc est in tertio, vel quarto, committit quidem incestum, quia, ex supradictis, consanguinei ejus uxoris sunt ipsi Titio affines, at non amittit jus petendi debitum à sua uxore Bertræ, quia Tridentinum hanc pœnam non valendi petere debitum, sicut & impedimentum ditimēns ex copula illicita, restrinxit ad primum, & secundum gradum dumtaxat, ut dixi.

Simili modo, si idem Titius v. g. cognoscat turpiter aliam extraneam, nulla consanguinitate ad se, vel ad uxorem suam pertinente, cognoscat v. g. Mariam, contrahet impedimentura, ne ipse Titius post mortem suæ uxoris Bertræ possit Matrimonium contrahere cum consanguineis Mariae in primo & secundo gradu, &, si cum his forte po-

Q. q. 3. Ita